

Warszawa, 15 stycznia 1938 r.

URZĄD PATENTOWY

Dok 1/100

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 25657.

Kl. 25 e, 2/03.

Szaia Dreiblatt
(Kraków, Polska)
i Józef Weitmann
(Kraków, Polska).

Sposób wytwarzania węzłów do siatek i urządzenie do wykonywania tego sposobu.

Zgłoszono 6 kwietnia 1935 r.
Udzielono 21 października 1937 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy sposobu wiązania dwóch nitki lub drucików, stosowanego przy wyrobie siatek, oraz urządzenia służącego do tego celu.

Sposób wiązania dwóch nitki według wynalazku niniejszego polega na tym, iż przez kluczkę jednej nitki przechodzi skrzyżowanie kluczek drugiej nitki.

Na rysunku fig. 1 przedstawia nitkę n z kluczką a oraz skrzyżowanie b tej nitki.

Fig. 2 przedstawia węzeł według wynalazku, utworzony z dwóch nitki n i m z kluczkami a i c oraz z odpowiednimi skrzyżowaniami b i d , przy czym kluczek a obej-

muje skrzyżowanie d , a kluczek c — skrzyżowanie b .

Fig. 3 — 7 przedstawiają urządzenie, służące do wytwarzania węzłów, przy czym kolejność czynności podzielono na kilka faz.

Fig. 3 przedstawia nitkę n oraz haczyk dolny e . Haczyk ten obejmuje występem f (fig. 4) nitkę n , ściąga ją w dół, po czym wykonuje obrót o 180° , tak iż nitka, opierająca się na listwach prowadzących p oraz na sztyftach g , zostaje skrzyżowana (fig. 5) i tworzy kluczek. Następnie haczyk e wraca do góry, aż sztyfty g osiągną poziom

listw *p*. Po tych czynnościach zaczyna działać drugi (górny) haczyk *h*, który obejmuje obręczką *o* (fig. 6) skrzyżowanie nitki i posuwając się w dół wykonuje również obrót o 180° (fig. 7). Nitka *n* nawija się wtedy dookoła obręczki *o* i tworzy kluczkę, ale o nitce podwójnej.

Ostatnią wręczcie fazą wiązania jest przewleczenie drugiej nitki *m* przez obręczkę *o*. Czynność tę wykonuje igła lub odpowiednia rurka.

Po przewleczeniu nitki *m* wykonują haczyki pół obrotu w odwrotnym niż poprzednio kierunku oraz przez odpowiednie wychylenie zwalniają nitkę *n*, która — napinając się — zaciąga węzeł. Węzeł wykonany w powyższy sposób jest nieprzesuwny i stanowi dwie zaciągające się wzajemnie pętle kluczkowe (fig. 2).

Urządzenie do wykonywania większej liczby takich węzłów naraz, służące zatem do wyrobu siatek, można zbudować przez zestawienie całego rzędu haczyków górnych i dolnych, które, wspólnie napędzane przy pomocy na przykład zębatego i kół zębatych z, wykonują jednocześnie na szeregu nitek opisane powyżej czynności, przy czym nitka *m* (tak zwany wątek) przechodzi przez wszystkie obręczki *o* i znajdujące się na nich kluczki nitki *n* (tak zwanej osnowy). W ten sposób uzyskuje

się naraz jeden rząd węzłów. Po przesunięciu nitki osnowy o odpowiedni skok powtarza się powyższy cykl ruchów i otrzymuje następny rząd węzłów, a w końcu — po wielokrotnym powtórzeniu — siatkę.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób wytwarzania węzłów do siatek, znamieny tym, iż jedną nitkę skręca się na kluczkę, przez którą przeprowadza się skrzyżowanie kluczek drugiej nitki.

2. Urządzenie do wykonywania sposobu według zastrz. 1, znamienne tym, że posiada haczyki dolne (*e*), zaopatrzone w występy (*f*), oraz haczyki górne (*h*), zaopatrzone w obręczki (*o*), przy czym haczyki (*e*) chwytając nitki (*n*) wystęпами (*f*) i wykonując obrót o 180° tworzą kluczki, których skrzyżowania zostają następnie uchwycone obręczkami (*o*) haczyków (*h*), które wykonują również obrót o 180° tworząc wtedy kluczki o nitce podwójnej, przez które przechodzi nitka (*m*), po której przeciągnięciu haczyki zwalniają nitki (*n*), zaciągające węzły pod działaniem napięcia.

Szala Dreiblatt.
Józef Weitmann.

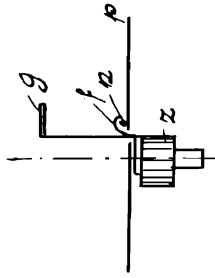

Fig. 4.

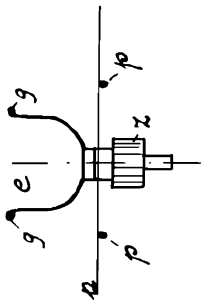

Fig. 3.

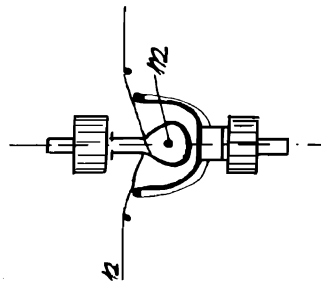

Fig. 7.

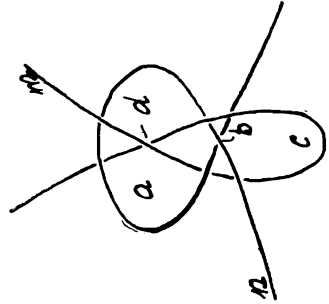

Fig. 2.

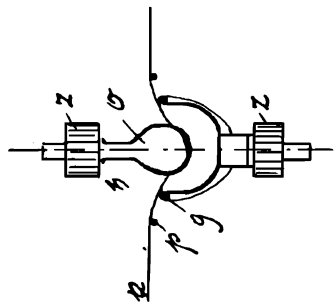

Fig. 6.

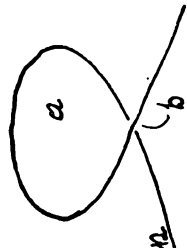

Fig. 1.

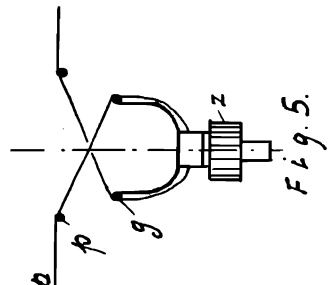

Fig. 5.